

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Το στοίχημα της Αλεξανδρούπολης

Μια φράση στις δηλώσεις του αμερικανού πρέσβη Γιώργου Τσούντνι, μετά την πρόσφατη επίσκεψή του στην Αλεξανδρούπολη, μαζί με τους πρέσβεις Βούλγαρης, Ρουμανίας, Μολδαβίας και Ουκρανίας, δείχνει ξεκάθαρα ένα διαχρονικό διακύβευμα που αφορά το μέλλον τόσο της πόλης μας, όσο και ευρύτερα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Η Αλεξανδρούπολη, ανέφερε ο αμερικανός διπλωμάτης, «είναι ένας τόπος που εξελίσσεται σε ενεργειακό κόμβο, ο οποίος πρόκειται να παρέχει ενεργειακή ασφάλεια όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε ολόκληρη την περιοχή», γεγονός που «σημαίνει επίσης ευημερία και σταθερότητα».

Πράγματι, αυτός είναι ο πιο ακριβής ορισμός του ρόλου που αντιπροσωπεύει ο ακριτικός Δήμος μας στις διαχρονικές πολιτικές των ελληνικών κυβερνήσεων. Ένας ρόλος που ποτέ δεν ήταν εύκολος, ιδιαίτερα τώρα, που νέες πηγές υστέρησης αναδύονται δίπλα στις παλιές με τον συνεχιζόμενο πόλεμο στην Ουκρανία. Ο συμβολισμός, μάλιστα, της παρουσίας του αμερικανικού παράγοντα μαζί με τους τέσσερις πρέσβεις των χωρών που μοιράζονται διαδοχικά τα σύνορά τους, από την Ελλάδα μέχρι την εμπόλεμη ζώνη, ενισχύει τον ρόλο αυτό, για τις επερχόμενες επεξεργασμένες εξελίξεις.

Οι πέντε διπλωμάτες, εκτός του

ενεργειακού ρόλου που αποκτά η περιοχή, εστίασαν επίσης στον λήψιμο της Αλεξανδρούπολης, ως εναλλακτικού συνδετήριου εφοδιστικού κόμβου, που μέσω των οδικών και σιδηροδρομικών δικτύων του Εβρου, θα προσφέρει ταχύτερες και ασφαλέστερες μεταφορές προϊόντων.

Η Αλεξανδρούπολη, ωστόσο, πρέπει να αποκτήσει δικιά της «περπατησιά» μέσα σε αυτό το γεωπολιτικό σκηνικό που της προσφέρει μια ανεπάντευτη ισχύ. Πρέπει να κεφαλαιοποιήσει και να πολλαπλασιάσει την αξία που αποκτά και να σταθεί όρθια, ανεξαρτήτως συγκυριών, που μπορεί ανά πάσα στιγμή να αλλάξουν. Η κατασκευή της πλωτής μονάδας αποθήκευσης και επαναεριοποίησης Υδρογονομένου Φυσικού Αερίου (FSRU), αλλά και του εργοστασίου ηλεκτροπαραγωγής με φυσικό αέριο, αποτελούν το πρώτο βήμα μετατροπής της πόλης μας σε ενεργειακό κόμβο, με άμεσο αντίκτυπο την ανάδειξή της σε ένα ευρύ διεθνές επενδυτικό κέντρο, και όχι μόνο. Το βραδύ Αλεξανδρούπολη ταξιδεύει στον κόσμο με πολύ λαμπρές προοπτικές. Οφείλουμε να τις διασφαλίσουμε, να τις πολλαπλασιάσουμε και να τις μετατρέψουμε σε πρόοδο για τον τόπο και ευημερία για τον πληθυσμό του.

Επιτόριο, loghistics, κατασκευές, τουρισμός και συνακόλουθα η μεγέθυνση της τοπικής οικονομίας θα αποτελέσουν πεδία ραγδαίων αλλαγών και θα δοκιμάσουν τις αντοχές της πόλης, των υπηρεσιών,

των επιχειρήσεων και των πολιτών. Χρειάζεται ο Δήμος και η Περιφέρεια να διαμορφώσουν ένα συνεκτικό, αποτελεσματικό και εύριστο σχέδιο δράσης που θα εκτείνεται σε μακρόπνοο ορίζοντα με αντιποδοτικά οφέλη για την τοπική κοινωνία. Οφείλουμε ως πολιτική και αυτοδιοικητική ηγεσία του τόπου να αλλάξουμε το παράδειγμα διοίκησης, επιχειρείν και πολιτεύεσθαι προς όφελος του τόπου και των πολιτών του.

Η ευκαιρία που εμφανίστηκε στην Αλεξανδρούπολη εν μέσω διαδοχικών κρίσεων πρέπει να μετατραπεί σε ένα διαρκές success story και όχι σε ένα πυροτέλεγχρο που θα κακοφορμεί εις βάρος της πόλης.

Στις αυτοδιοικητικές εκλογές του Οκτωβρίου θέτω την υποψηφιότητά μου για Δήμαρχος Αλεξανδρούπολης έχοντας το διακείμενο που περιγράφω ως έναν από τους βασικούς πυλώνες της στρατηγικής που θα ακολουθήσουμε με την παράταξη «Έν Εργω Μαζικ». Έχουμε μια μοναδική ευκαιρία να ανανεώσουμε την πόλη μας, να επεκτείνουμε την ανταγωνιστική σύνθεση των επιχειρήσεών της, να την κάνουμε γνωστή σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Να κάνουμε τη γεωπολιτική συγκυρία ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα διαρκές, με όραμα στο μέλλον.

Ο Δημήτρης Πετροπούλου είναι αντιπρόεδρος Εβρου

ΠΑΡΕΜ

Συνεργασία σε συγκεκριμένα θέματα

Πρέπει να είμαστε συμπληρωμένοι. Η φύση των επιστημονικών από τη χώρα μας, και τις αναπτυγμένες χώρες, κατά τη γνώμη μου, αποκαλύπτει ότι η ελληνική παραγωγή δεν τους χρειάζεται. Με απλή σκέψη και ανοικτό μυαλό, το κέντρο του προβλήματος ζομνών στον τουρισμό και στις αγροτικές δραστηριότητες παραγωγικά ζητούμενα στον τόπο μας είναι υψηλή σκέψη δεν αποτελεί πεδίο παραγωγικής ανάπτυξης στη χώρα μας. Οι επιστήμονες δίνουν αντίστοιχο τους, το ισοδύναμό τους στα έσοδα «ζήτησης» στο εσωτερικό, όταν διεθνώς κεφάλαιο είναι περιζήτητο. Αν δε, έστω λιγότερο, βρουν κάτι στην αγορά εργασίας, υπεκτούσαν, «για σας». Ένας γιατρός έχει επενδυτικό και οικονομικό κεφάλαιο για να ολοκληρώσει και ειδικότητα. Γιατί να πάει σε Κέντρο Υγείας, σε ένα περιφερειακό νοσοκομείο 1.500 ευρώ ή 2.000 με τις εφημερίες και Πώς απαντάει ένα μέρος του πολιτικού προγράμματος, στην πλήρη ασυμμετρία επιστημονικής και παραγωγικής ζήτησης; Ε απλά, βρίζει τη μόρφωση, επηρεάζοντας την απόλυτη στρέψη που απευθύνεται σε χαμηλή αγορά. Κατά τη κρίση στον εννοιολογικό του προβλήματος στην ανάλυση, βρίσκεται στην πολιτική κοσμοπολίτη πολιτική ανεπάρκεια.

Διαβάζω τα προγράμματα λοιπόν των δύο κυβερνήσεων. Του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ και του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΣ. Ο προγραμματικός λόγος είναι συχνά γενικότατα διατρέσει είναι κοινά. Αυτή η γενίκευση, να θεμελιώσει συνεργατικές πρωτοβουλίες, αλλά όχι τώρα, προεκλογικά, αλλά στρατηγικά. Η σκέψη, η διανοητική δημιουργία αναφομοιώνεται από την παραγωγή. Ίδιως με και τη διάλυση του μύθου της τριτοδευδοκαλίας ως εκπαιδευτικό όσο ως παραγωγικό πρόβλημα για μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες.

Πολλές φορές οι συνεργασίες δεν βασίζονται σε πολιτικά ζητούμενα, αλλά στο ότι «φύγω εγώ». Σαφώς οι διασπάσεις, οι πολιτικές συγκρούσεις, ιδίως οι ενδοκοινωνικές χαρακτηριστικά. «Παλιό ξέρεις τι μου; Πολλές φορές χρειαζόταν επικοινωνίες τύπου των να υπερτονιστούν ή επανορθωθούν δογματικά δικαιολογηθούν διασπάσεις, αποκλίσεις». Τα πάθη ορίζουν την ιστορία συχνά καθορίζουν οικονομικά συμφέροντα (παρόλο που και τα σχηματίζονται σε πάθη). Πολλά πρόσωπα ο χρηματιστής και του πολιτικού βραχίονα δεν υπάρχει μια ευρύτατη συνθήκη, ότι λόγω μιας ύπαρξης βιώματος. Νομίζω ότι αυτή η βία είναι συγχρόνως και μια πολιτική δυνατότητα.

Τα επίδικα δεν βρίσκονται ούτε στην αρραβωνιασμένη των κομμάτων, ούτε στις βαθμιαίες ανθρωπογεωγραφία του πολιτικού συστήματος στην παραγωγική βάση. Στο τι θέλεις θεμελιώνει στον διεθνή καταμερισμό εργατικού πολιτικού σύστημα και η γαστέρα του το επεξεργασμένο, αλλά όχι το κέντρο. Ειδικότερα, στην ποιότητα της ελληνικής ουστικής τάξης και / δημιουργική κουλτούρα πολιτείας του ή εγώ», η διανοητική ένταξη στην παραγωγική πραγματικότητα.